

Friis-Skotte: Ja.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at det var Staten, der i sin Tid havde kaldt paa visse af Tjenestemændene. Ja, det er nok muligt, men det var jo paa Grund af den særlig forkortede Arbejdstid — som der senere er blevet raadet Bod paa —, at der kom en stærk Invasion i Aarene 1920—21; men der er mange af disse yngre, som slet ikke er oppe i de Aldre, der blev skildret af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa, at der ikke var afskediget forholdsvist saa mange af Overledelsen som ude i Virksomhederne. Ja, der er afskediget eller rettere optaget i Ændringsforslaget dem, der kunde undværes. Men, som jeg har redegjort for, vil de ikke blive afskediget, uden at det vil komme til at gaa paa en human Maade. I Overledelsen mener jeg ikke, man kan gaa til nogen Reduktion, medmindre man kommer til en ny Organisationslov; men dertil mener jeg ikke, Tidspunktet er i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem Hr. Willesen var imod Masseafskedigelser af faste Tjenestemænd. Jeg haaber, at det ærede Medlem har faaet det Indtryk af mine Udtalelser, at der slet ikke er Tale om noget saadant, og at det ærede Medlem er tilfreds med den Redegørelse, jeg her er fremkommet med.

Friis-Skotte: Det ærede Medlem Hr. Rode erklærede, at han ikke var enig med mig i den Konklusion, jeg havde draget af min Omtale af de forskellige Voldgiftsretter, der var oprettet indenfor Ministeriet for offentlige Arbejder, med Hensyn til Entrepriser under Ingeniørforeningen, Arkitektforeningen o. s. v. Dette skal jeg komme tilbage til om lidt. Det ærede Medlem sagde, at der var ham bekendt kun eet Tilfælde, hvor der havde foreligget en saadan Dom, og det var det nævnte Tilfælde, i Drogden-Affæren. Den højtærede Minister bekræftede, at dette var rigtigt, som han sagde, for Departementets Vedkommende; men der foreligger jo, jeg vil ikke sige mange, men adskillige Tilfælde ved Statsbanerne. Jeg erindrer en meget kostbar Afgørelse med Hensyn til Brobygningsarbejder paa Næst-

ved—Ringsted-Banen. Og det er min Opfattelse, at denne Voldgiftsordning af 1915 har været betragtet med megen Uvillie fra Statsbanernes Side efter de Erfaringer, de har gjort.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at Betænelighederne ved denne Ordning burde være kommet hos mig, forinden denne Sag; Drogden-Sagen, var gaaet til Voldgift. Ja, Betænelighederne var der, men Resolutionen bestod jo, og Kontrakten var afsluttet paa den Betingelse, at der var obligatorisk Voldgiftsret. Men det er en Kendsgerning, at vi i Ministeriet for offentlige Arbejder forsøgte, om det ikke var muligt, at vi kunde faa denne Sag ind under en almindelig Retsafgørelse, fordi vi ikke var meget glade for den Afgørelse, som Ingeniørforeningens Voldgiftsret kunde træffe. Det er heller ikke rigtigt, at der ikke foreligger for Ministeriet en saglig Kritik over denne Dom, idet denne Dom er enslydende med et Tilbud om Forlig; der forelaa paa et tidligere Tidspunkt, og til hvilket Forlig Vandbygningsvæsenet har indgivet en meget saglig Kritik.

Der foreligger altsaa indenfor Ministeriet for offentlige Arbejder en stærk Kritik af den Domsafgørelse, der her er truffet. Da jeg talte derom, sagde jeg, at det var ikke, fordi jeg vilde kritisere Dommen, men jeg forstaaer jo, at jeg har rørt ved noget ømt, idet det jo var det ærede Medlem Hr. Rodes tidligere Kollega i Ministeriet Hr. Hassing-Jørgensen, der har etableret denne Voldgiftsret, og det ærede Medlem Hr. Rode fandt sig derfor foranlediget til at forsvare den, og der blev ogsaa fremsat en hel Del Udtalelser af den højtærede Minister. Jeg har dog ikke villet kritisere denne Dom. Jeg har sagt, at man fra forskellig Side mente, at den var ensidig; og jeg har sagt, at jeg i alt Fald fandt, at Sammensætningen af Voldgiftsretten var ensidig. Den højtærede nuværende Minister har jo ogsaa senere fundet en Form, hvorunder Sammensætningen absolut er mindre ensidig. Jeg drog Sagen frem for at understrege; at naar man fra alle Sider i Salen, fra alle Partier erkendte, at Oprettelsen af saadanne Voldgiftsretter var en administrativ Ordning, kunde man ikke erklære det modsatte om den Ordning, som den daværende Finans-